

OBNOVA CRKVE SVETOGA VLAHA

Bit će jedan od najljepših dragulja u kruni Grada spomenika

Sonja Seferović,
 Foto: Tonči Plazibat i
 Željko Tutnjević

Dubrovnik je, tri stoljeća od završetka i posvećenja Crkve sv. Vlaha pred njenom prvom temeljitom obnovom. Građena na mjestu prvobitne romaničke Crkve odlukom Velikog vijeća od 26. veljače 1348. na Platea Communis ispred Vijećnice, izgorjele u požaru 1706. godine, podignuta je projektom venecijanskog majstora Marina Gropellija (1706.-1715.). Sveti Vlaho zaštitnik i obranitelj Dubrovnika, "summa povijesnog identiteta" čija je Crkva mjesto trajnog štovanja i molitve ne samo Dubrovčana, zbog neophodnih radova obnove zatvorena je na godinu dana, kako bi uz 300.-ti rodendan zabljesnula u svoj ljepoti izvornog baroknog graditeljstva.

U svome trostoljetnom postojanju Crkva sv. Vlaha načeta je mnogim oštećenjima. Kroz to razdoblje, ističe mons. Toma Lučić, rektor Crkve, dogodio se niz što jačih, što slabijih potresa, dogodila su se dva svjetska rata koji su posredno, zbog posljednjeg siromaštva utjecali na nedovoljno održavanje Crkve, dogodio se najnoviji Domovinski rat u kojem je izravno Crkva oštećena projektilima, a događaju se, posljednjih godina posebice, oštećenja zbog prevelikog prometa i jačine decibela za čestih masovnih priredbi na Luži u njezinoj neposrednoj blizini.

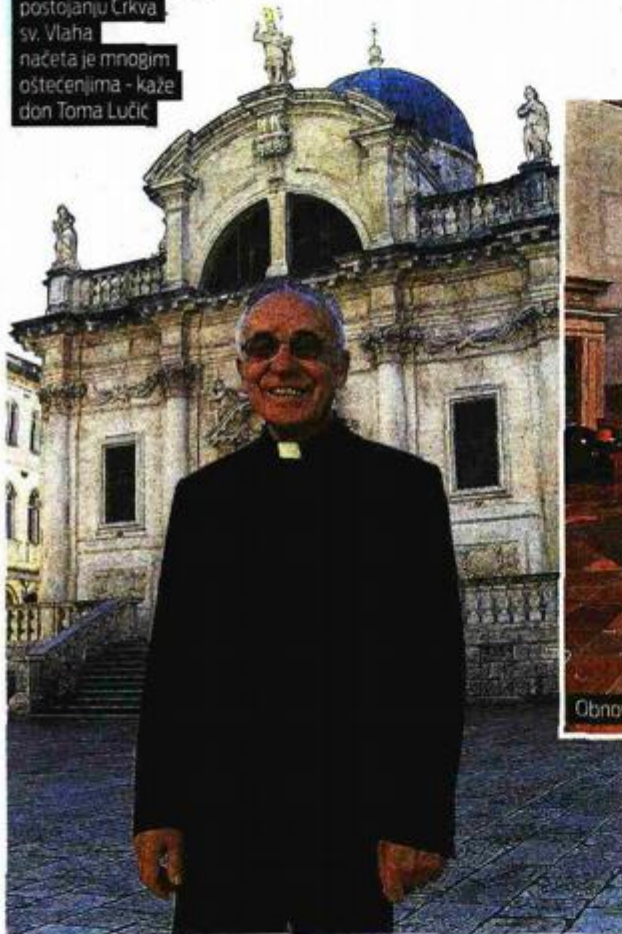
Početak obnove

Obnova Crkve započela je 1993., nakon posljednjih ratnih oštećenja 1991. godine, kada je oštećena crkvena kupola, feston na pročelju i balu-

strada uz stubište pred Crkvom, te veliki ugaoni kameni vijenci - kaže mons. Toma Lučić, istaknuvši: - koliko je obnova ratnih oštećenja Crkve bila politična nizu donatora još za trajanja Domovinskog rata, svjedoče njezini počeci obnavljanja barokne

balustrade (1993.) oštećenog festona, te kroz godine do 2000. konsolidacija i restauracija tri kamena kipa, Vjera, Nada i sv. Vlaho na vrhu glavnog pročelja, sanacija teško oštećenih velikih ugaonih kamenih vijenaca. Specijalizirana tvrtka Građevinar-Que-

U svome trostoljetnom postojanju Crkva sv. Vlaha načeta je mnogim oštećenjima - kaže don Toma Lučić

Obnova će trajati više od godinu dana

IZ SVIH KRAJEVA HRVATSKE

Pomoć od srca, iz ljubavi

Iznenaduje koliki broj ne samo Dubrovčana, nego i stanovnika od Pule, Poreča, Zagreba, do Osijeka, Vinkovaca, Zadra, Splita, ... zainteresirano za vlastiti doprinos Crkvi, svjedočanstvo ljubavi i popularnosti omiljenoga dubrovačkog zaštitnika. Svi koji žele i mogu dati doprinos, mogu to uraditi na žiro račun: Zborna Crkva sv. Vlaho, Luža 3, 20000 Dubrovnik, br. 2340009-1110326105. Uplate iz inozemstva su uz adresu: HRO8 2340 0091 1103 2610 5; Privredna banka Zagreb DD 10000 Zagreb, Račkoga 6, Croatia; SWIFT CODE PBZGHR2X

Završetak obnove izvođači prognoziraju za Blagdan sv. Vlaho 2016. godine, kada pada 1700. obljetnica smrti sv. Vlaho, kaže mons. Lučić. Nije skrivao svoju želju završetka za Božić 2015., samo mjesec dana prije najavljenog roka

lin izvođač, pod kontinuiranim nadzorom Zavoda za obnovu Dubrovnika, nastavlja s radovima na vanjskim dijelovima Crkve, te sanaciji kamenih vijenaca u unutrašnjosti, potom na učvršćenju temelja kojemu su prethodila arheološka istraživanja uz istočno pročelje Crkve s potvrđenim nalazima prvobitne romaničke građevine. Usporedo, očišćena su pročelja od nataloženih gljivica i nečistoće. Ostvarena je statička sanacija vanjskih pukotina na građevini primjenom suvremene metode karbonskim vlaknima, sada predstoji identični postupak u unutrašnjosti Crkve koji će izvodi zagrebačka

tvrtka HEDOM. Zbog toga je bilo potrebno isprazniti kompletan crkveni interijer, na kojemu su radile ekipe restauratora iz središta HRZ-a u Zagrebu, njihova dubrovačkog Odjela, stručnjaci iz Dubrovačkih muzeja, sve pod nadzorom Konzervatorskog odjela u Dubrovniku, posao koji je besprijekorno organizirala i vodila konzervatorica Božena Popić-Kurtela, naglasio je mons. Lučić s puno zahvalnosti svima koji su sudjelovali u spremanju i zaštićivanju mnogobrojnih i vrijednih sakralnih predmeta i crkvenog namještaja, do povratka pohranjenih na sigurno, i dalje u gradskom prostoru,

ostajući tako blizu Crkve. U Crkvi su ostali uz fiksnu zaštitu, tek pojedini vrijedni dijelovi inventara koje nije bilo moguće iznijeti, kao što je restaurirano kućište za orgulje, glavni i bočni oltari, barokna kamena skulptura sv. Vlaho; rad majstora Nikole Lazanića.

Među potrebnim zahvatima u interijeru potrebna je sanacija vlage u kupoli, pogotovo s južne strane, zatim obnova i rekonstrukcija oštećenog baroknog mramornog poda i stepenica pred oltarima, a dakako i detaljno čišćenje cijeloga interijera potamnjenog od bezbroja gorućih svijeća kroz dugo trostoljetno razdoblje. Aktualni su radovi doslovno, od crkvenog poda do kupole, uključujući i obnovu propalih željeznih okvira na Dulčićevim vitražima postavljenih 1972. godine. Naravno da tako složen i dugotrajan zahvat sanacije i restauracije zahtjeva enormna sredstva, teško ostvariva u ovim financijskim nesklimnim vremenima. Postoji na sreću Društvo prijatelja dubrovačke starine koje velikim dijelom financira potrebne radove. Novca ipak nikad dosta, posebice za ovako zahtjevan, osjetljiv i dugotrajan postupak.

Završetak obnove izvođači prognoziraju za Blagdan sv. Vlaho 2016. godine, kada pada 1700. obljetnica smrti sv. Vlaho, kaže mons. Lučić. Nije skrivao svoju želju završetka radova malo ranije, za Božić 2015. Ali, u 2020. godini u kojoj će jedan od hrvatskih gradova biti Europskom prijestolnicom kulture, Dubrovnik je jedan od kandidata s logičnim očekivanjem izbora, Parčeva Crkva uređena, bit će jedan od najljepših dragulja u kruni Grada spomenika.